

ægtefælles forbrug under bobehandlingen, uden at adgangen til at give arveafkald med afgiftsmæssig virkning fortabes.

Dansk Folkeparti kan støtte samtlige tre elementer i lovforslaget og således også det samlede lovforslag.

Sonja Albrink (CD):

Det er et positivt forslag, vi behandler her. De tre hovedelementer kan CD støtte. Det er et forslag, som går i den rigtige retning.

Og som tidligere ordførere har tilkendegivet, vil vi også gerne i CD være med til at se på, om der er mulighed for en hurtigere ikrafttrædelse for det dobbelte bundfradrag, end der står i lovforslaget.

Så alt i alt en positiv tilkendegivelse fra CD.

Morten Helveg Petersen (RV):

Konsekvensen af at indføre dobbelt bundgrænse er, at det er uden betydning, hvilken af ægtefællerne der står som ejer af aktierne.

Jeg skal ikke forholde mig til forhistorien i det her forslag, men kan forstå, at der er afgivet et løfte, der gør, at vi skal behandle det lovforslag, vi her har med at gøre, i dag, og for det andet, at der er et udvalgsarbejde, der har trukket ud, og det synes jeg altså ikke er en dårlig undskyldning, som det blev anført tidligere.

Det synes jeg er en kende for frækt, hvis der i øvrigt er arbejdet seriøst med problemstillingen, og det går jeg da ud fra at der er.

Og lad mig så i øvrigt sige til den strøm af ordførere, der står og siger, hvor positivt det er med det her forslag: Man kunne nærmest få den mistanke, at så længe det er noget, der koster staten penge, så er det positivt. Jeg synes i hvert fald, det har været et gennemgående træk i nogle af ordførertalerne.

Men lad mig sige: Forslaget gør det også mindre risikofyldt for en investeringsforening, der utilsigtet investerer i aktiebeviser fra et lavskattelands. Det sker ved at give foreningen mulighed for at afhænde aktierne inden for en fastsat tidsfrist, og vi er helt enige også i den intention.

Så vi støtter forslaget alt i alt.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er meget glad for dette forslag, som vi helhjertet kan støtte, og vi vil meget gerne medvirke til, at indførelsen af den dobbelte bundgrænse til ægtefæller får virkning

så hurtigt som overhovedet teknisk-praktisk muligt.

Kim Behnke (FRI):

I Frihed 2000 ser vi på forslaget med meget positive øjne. De ændrede regler for investeringsforeninger synes vi er fornuftige. Vi deler de tanker, der er blevet givet udtryk for i Investeringsforeningernes Råd, som har henvendt sig til udvalget. De har bl.a. også bedt om, at loven kan træde i kraft noget hurtigere, ud fra nogle praktiske hensyn, sådan at man ikke skal vente et helt år, inden man kan have glæde af loven. Vi skal også gerne medvirke til, at loven kommer til hurtig ikrafttræden.

Med hensyn til den dobbelte bundgrænse til ægtefæller er det også vores opfattelse, at sådan skal det selvfølgelig være. Når hr. Aage Frandsen mener, at det var meget bedre helt at fjerne bundfradraget, så er hertil at sige følgende:

Hvis SF ville leve op til de politiske intentioner, de normalt giver udtryk for, nemlig at man skal have spredt ejendomsretten, så er den mest effektive måde at få spredt ejendomsretten på, at flest mulige borgere investerer i aktier.

Hvis de investeringer skal kunne give bare et nogenlunde afkast, kan det jo ikke nytte noget, at den første, der står ved havelågen, er skattevæsenet.

Sammenligner vi med andre relevante lande, England, Tyskland, Sverige, vores nærmeste naboer, så er antallet af borgere, der har selvstændige aktieinvesteringer, markant lavere i Danmark end i de lande. De fleste danskere foretrækker enten at investere igennem investeringsforeninger eller f.eks. med deres pensionsopsparinger, som via ratepension eller kapitalpension så går i nogle investeringspuljer.

Selve det at gå ud og investere i enkeltaktier, støtte enkeltfirmaer, blive medejere, få delt ejendomsretten i disse virksomheder er danskerne alt for tilbageholdende med, og der er flere grunde til det. En af de væsentligste er, at pengeinstitutterne i Danmark tager så urimeligt høje transaktionsgebyrer. Men en anden begrundelse er jo altså også, at det har nogle skattemæssige konsekvenser.

Så hvis man helt fjernede dette bundfradrag, er det vores opfattelse, at så ville man begrænse det til kun at være dem med de allerstørste porteføljer, der overhovedet interesserede sig for aktiemarkedet. Og det ville være til stor ugunst for aktiemarkedet, men så sandelig også for de private opsparende.